

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Ez 37,12-14   2. čtení: Řím 8,8-11

Ev.: Jan 11,1-45

Žl 95 U Hospodina je slitování, hojné u něho je vykoupení.

Kapka rosy z Božího slova: Ježíš koná další velký zázrak. Ani zde ovšem nejde „jen“ o vzkříšení Lazara, ale o hlubší znamení: Pán nabízí „vzkříšení a život“ každému, kdo v něj věří.

Moc Ježíšova utrpení

Během staletí Pán podněcoval mnohé duše, aby odvrátily svůj pohled od vlastního vnitřního i vnějšího utrpení a aby pohlédly na jeho kříž, a tak pochopily, že on pro nás trpěl nekonečně více. Kupříkladu svatý Mikuláš z Flüe se ve svých těžkých zkouškách mnoho modlil, avšak velkou úlevu pocítil až tehdy, když následoval radu svého přítele kněze a rozjímal nad Kristovým utrpením. Zcela v tomto smyslu připomíná Pán Ježíš církvi dneška sílu a požehnání, které proudí z rozjímání nad zastaveními křížové cesty. S důrazem poukázal skrze svatou Faustynu Kowalskou na velkou milost, která je během svatě hodiny spojena právě s rozjímáním nad jeho utrpením:

„Připomínám ti, má dcero, že kdykoliv uslyšíš, jak hodiny odbíjejí třetí, celá se ponoř do mého milosrdenství, veleb je a oslavuj... V tuto

hodinu vyprosíš pro sebe i pro jiné všechno, v tuto hodinu se dostalo milosti celému světu.“ (Deníček, 1572) „V tuto hodinu nic neodmítnu duši, která mě prosí pro mé utrpení.“ (Tamtéž, 1320)

„Pro mé utrpení“ – veškerá síla spočívá v tom, že rozjímáme nad Pánovým umučení! Moc spočívá v zásluze, kterou má Ježíšovo umučení z lásky v očích nebeského Otce. Jemu současně připomínáme nekonečně vzácnou a účinnou vykupitelskou oběť jeho Syna. Jemu, Otci, ji duchovně předkládáme, abychom tak vyprosili spásu a odpuštění pro svět. „Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu...“ tak se modlíme v korunce Božího milosrdenství. Taková modlitba bude jistě vyslyšena, jak to Ježíš přislíbil.

I když naše osobní obrácení a naše vlastní oběti z lásky jsou rozhodující, během svatě hodiny nečekáme nic od našeho vlastního konání. Nejsme to my, kdo něco „koná“; my se cele opíráme o Ježíše a odvoláváme se na něho, na přehojnou oběť smíření, kterou přinesl jednou a provždy. Proto Pán říká: „Jediná hodina rozjímání mého bolestného utrpení je záslužnější než celý rok se bičovat až do krve.“ (Tamtéž, 369)

Nejen skutečnost, že náš „výkon“ během této hodiny není rozhodující, dělá rozjímání nad Ježíšovým utrpením tak přitažlivým, ale také to, že si svatou hodinu můžeme udělat kdekoliv: „Snaž se v tuto hodinu vykonat pobožnost křížové cesty, pokud ti to povinnosti dovolí, a nemůžeš-li se pomodlit křížovou cestu, tak alespoň na chvíli vejdi do kaple a ucti mé Srdce, které je plné milosrdenství, v Nejsvětější svátosti; a jestliže nemůžeš přijít do kaple, ponoř se do modlitby tam, kde jsi, alespoň na okamžik.“ (Tamtéž, 1572) „Alespoň na chvíli se zamýšlej nad svým utrpením, zvláště nad mou opuštěností ve chvíli umírání.“ (Tamtéž, 1320)

Ano, můžeme to dokonce udělat pohodlným způsobem – na procházce anebo kdekoliv, s láskou a zbožností pohlédnout aspoň krátce na trpícího Pána; hlavní je, že vykonáme svatou hodinu, že se naučíme lépe rozumět pravé a pokorné lásce, která všechno snese a odpustí a pro všechny chce jen dobro. Podstatné je, že rozjímání nad křížovou cestou jako nad „cestou lásky“ v nás vzbudí soucit s Ježíšem, ukřížovanou láskou; a pak nás učiní bdělými, milujícími a ochotnými následovat ho, stát se velkodušnými a připravenými přinášet oběti.

Tak je svatá hodina zbraní, kterou nám daroval sám Bůh. Nestojí nás mnoho sil, ale jsou s ní spojeny velké milosti v duchovním boji. Nevěděli bychom to, pokud by to sám Ježíš nezjevil svaté Faustyně.

Tato zbraň ukáže celý svůj účinek v hodině posledního boje, v hodině smrti. Pro tuto hodinu nám dal Pán velkolepý příslib: „Duše, které budou uctívat to mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě, a zvláště v hodině smrti jakou svou slávu.“ (Tamtéž, 1225) A ještě: „Když se u umírajícího tuto korunku modlí, usmiřuje se Boží hněv a bezedné milosrdenství objímá duši.“ (Tamtéž, 811) Jak pravdivý je tento příslib, to zakusila rovněž svatá Faustyna, ale jistě i mnozí z nás...

časopis Světlo

Páteční modlitba v 15 hodin, kdy Pán zemřel na kříži

„Klaním se Ti, Spasiteli můj, Ježíši Kriste, který umíráš na kříži z lásky ke mně. Děkuji Ti, že je to smrt pro moji spásu. Věčný Otče, obětují Ti Tvého milovaného Syna, který visí na kříži, úplně zbavený roucha, rozdrásaný trny a hřeby probodnutý, utrpením celý zmofeny, a v mukách umírá. Ano, Bože můj, je to Tvůj milý Syn, kterého Ti obětují v tomto žalostném stavu. Přijmi jeho božskou oběť. Přijmi ji i ode mne, vždyť je to výkupné za moje hříchy. Je to Krev Bohočlověka, je to smrt Bohočlověka, je to Bůh sám, kterého Ti obětují na zaplacení a vyrovnání svých dluhů. Obětují Ti ho i na potěšení duší v očistci, za srdce zarmoucená, za nemocné a umírající, za obrácení hříšníků, za vytrvalost spravedlivých a také, abych si vyprosil milost dobře žít a dobře zemřít. Amen.“

Ohlášky:

- ✪ Milování fámíci, bratři a sestry, vzhledem k okolnostem, které nastaly v naší zemi v souvislosti s nemocí koronavír, dávám na vědomí, že až do odvolání nebudou ve farnostech, které spravují (Hustopeče nad Bečvou, Běloutín, Čemotín a Špičky) žádné veřejné bohoslužby. Neděle je den Páně, který nás i přes to všechno zavazuje!!! Dle rozhodnutí otce arcibiskupa je dán dispens od fyzické účasti na mši svaté. Využijte, prosím, možnosti TV Noe, rádia Proglas, či jiných on-line přenosů. Je třeba se přenosu účastnit plně, tedy, ne že si pustím mši sv. jako kulisu. Ani ve všední dny veřejné bohoslužby nebudou. I když by se nás sešlo méně než 30, vždy hrozí možnost rozšíření nákazy. Pohřby budou pouze v úzkém kruhu rodiny. Jsme v Božích rukách, a tedy spoléháme na Boží pomoc, protože to není v našich silách. Nicméně to, co můžeme udělat, udělejme. Nezapomínejme se modlit a spojme se v modlitbě každý den ve 20 hod. Pamatujme na nemocné i na lékaře a ošetřovatele. Já jsem na faře k dispozici. Ať už budete potřebovat sv. zpravěd, nebo budete chtít svaté přijímání, stačí se domluvit: a) osobně b) na tel. čísle: 733 741 614 c) přes email: farahustopece@gmail.com V modlitbě na Vás pamatuje a žehná P. František Antonín Dostál.
- ✪ Svátky a památky v týdnu: ve čtvrtek 2. 4. sv. Františka z Pauly, v sobotu 4. 4. sv. Izidora.

světlem pro mé nohy je tvé slovo

aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota
29. III.	30. III.	31. III.	1. IV.	2. IV.	3. IV.	4. IV.
Sk 22-25	Sk 26-28	Nm 1-3	Reflexe	Nm 4-7	Nm 8-10	Reflexe
Pís 7-8	2Kor 1-2,11	2Kor 2,12-4		2Kor 5	2Kor 6-7	

AQUA BENEDICTA

(SVĚCENÁ VODA)

Milovaní farníci, bratři a sestry, stále jsme odloučeni nejen od setkávání s lidmi, ale i od účasti na bohoslužbě. Máme se modlit doma. Je to důležité, abychom se posvěcovali. Ale

nedílnou součástí našich domovů by měla být i svěcená voda. I tou se máme posvěcovat! Svěcená voda je svátostina. „Svátostiny jsou posvátná znamení napodobující určitým způsobem svátosti, jimiž se naznačují účinky, zvláště duchovní, a získávají se na přímluvu církve.“ (CIC kán. 1166) Skrze svěcenou vodu dostáváme sílu proti silám zla. O to více by nám mělo záležet, abychom ve svých domovech měli svěcenou vodu.

Svěcená voda by měla obsahovat kromě vody také sůl. Voda očišťuje a sůl chrání.

Už ve Starém zákoně můžeme vidět divotvornou moc vody. Vzpomeňme na přechod Izraelitů přes Rudé moře. Vody se rozestoupila a Izraelité přešli suchou nohou na druhou stranu. Pak se zase zavřela a Egypťané, kteří pronásledovali Mojžíše a jeho národ, se utopili. Hebrejové byli svobodní. Musí putovat přes poušť a hned reptají, že mají žízeň a Hospodin nechá ze skály vytrysknout pramenu vody, aby uhasil jejich žízeň. Dále můžeme vidět Námana ze Sýrie, který se omývá vodou řeky Jordán a je očištěn ze svého malomocenství.

I v Novém Zákoně Ježíš hojně využívá vodu, aby způsobil zázrak. Posvětil vodu Jordánu a otevřel nám tak pramen křestní vody. V Káně Galilejské dochází k prvnímu zázraku, kdy je voda proměněna víno. V Evangeliích minulých nedělí jsme slyšeli nejprve o Samaritance, kterou Ježíš obrátil. Setkávají se u Jákobovy studny. A On ji prosí o vodu. Také jsme četli o slepci, kterému Ježíš vrací zrak a je to opět spojené s vodou – jde se umýt v rybníku Siloe.

Do svěcené vody patří také sůl. Ona dodává pokrmům chuť, ale též dokáže potraviny konzervovat, tedy zabraňuje rozkladu. To je také jeden z důvodů, proč se sůl dává do svěcené vody, tedy aby se ta voda nezkažila. V duchovní rovině zachovává čistotu srdce.

Sám Ježíš vyzývá křesťany, aby se stali solí země. To znamená, že věřící lidé mají dodávat tomu světu příchutě Boha. Svěcená voda slouží k tomu, aby zasněžila tvora Bohu, aby ho vytrhla od zlých mocností, a to požehnáním Božím, které na něm spočívá, aby ho uschovalo k nadpřirozeným činům.

Svěcená voda není žádná magická procedura. Působí podle naší víry, vždyť Ježíš konal uzdravení a zázraky, když prosebník měl víru. „Běž, tvá víra tě uzdravila,“ zní často věta, kterou řekl Ježíš lidem, jenž v Izraeli uzdravil. Svěcená voda je jedním z prostředků spásy, žádný magický akt. Stále je to Bůh, kdo nás prostřednictvím autority kněze žehná. A skrze požehnání církve dostává voda všechny ony kvality, které jsou jí v žehnací formuli přičítány. Když se potom používá u tvorů, působí svojí očišťující a ochrannou silou.

Požehnání uděluje kněz ve jménu Nejsvětější Trojice a toto požehnání působí podle intenzity víry konkrétního křesťana jako zázrak Boží lásky v člověku. Proto má člověk denně žehnat svůj domov, a přitom také sebe sama, své příbuzné a myslet na duše v očistci.

V průběhu staletí se prostřednictvím svěcené vody uskutečnilo mnoho zázraků a dějí se i dnes. Např. zázrak, který způsobil sv. Germain z Auxerre, když utišil moře nebo když sv. Teodor v Galicii vyléčil jednoho malomocného. Dalším svědectvím je příběh sv. Bernarda, jenž osvobodil od démona pomocí svěcené vody jedno posedlé dítě. Když bylo dítě uzdraveno, zvolalo: „Bohu díky, jsem uzdraven!“

Svěcená voda působí zázraky, a kdyby byli křesťané moudří a věřící, obstarali by si vždycky svěcenou vodu, aby chránila jejich majetek, aby se pitím svěcené vody vyléčili z nemocí, aby se zbavili zlých duchů tím, že se jí pokřičují každé ráno a večer.

Čím to je, že i na nepřítomné osoby a na duše v očistci lze užít svěcenou vodu tak, aby jim byla ku prospěchu? Je to z toho důvodu, že kdykoli použijeme svěcenou vodu na vzdálené dítě nebo jiného člověka, vznáší se modlitba Církve, která je s vodou nerozlučně spojena, k Božskému Srdci Ježíšovu a oroduje za naše drahé, aby je Bůh chránil na těle i na duši. A rovněž se tak děje, když někdo užívá svěcené vody a má na mysli duše v očistci.

Naše duše je každý den v nebezpečí, takže potřebuje milosti a pomoci. A není prostředku snadnějšího a účinnějšího, abychom odrazili zlého ducha, než zbožně používat svěcenou vodu. Kdykoli se jí přežehnáme, posílá nám Božský Spasitel pomoc, útěchu a sílu, abychom mohli konat dobré a varovat se zlého.

Svěcená voda je tedy prostředkem uzdravení pro tělo i pro duši. Bůh používá této svátostiny, aby své děti uzdravil a ochránil. Ale mějme na paměti, že svěcená voda není žádný talisman s magickými silami, nýbrž Boží milost, která je lidem darována a která je může tělesně nebo duchovně zachránit, jestliže si ji s vírou a láskou od Pána vyprosí. Čistému srdci a upřímné víře neodepře Bůh nic.

P. František Antonín Dostál, duchovní správce